

UFO-KONTAKT

Nr 2, 1997

Organ för Sveriges UFO-förbund (SUFO)

Till våra läsare glädjande

Innehåll:

	sidor
Till våra läsare	3
Frigörelse ur andlig fångenskap	4 - 13
Återbesök på rymdvännernas hemplanet	14 - 15
Möten med rymdfolk	16 - 19
Att förutsäga framtiden	20 - 22
Annons	23

Omslaget: Mönster på sädesfält i England

Till våra läsare !

Mörkläggningen av UFO-fenomenen och de utomjordiska besökarnas närvaro på vår planet i både nutid och forntid är inte det enda exemplet på makthavarnas övergrepp mot medborgarna i våra så kallade demokratiska samhällen. Censur och undertryckande av misshagliga sanningar och åsikter ingår som ett led i en allmän strävan att hålla hela mänskligheten i en andlig fångenskap, och det har man med negativa utomjordingars hjälp hållit på med i tusentals år.

En som på ett mycket förtjänstfullt sätt med sina böcker har försökt att öppna allmänhetens ögon för det här problemet är en engelsman, som heter *David Icke*. Hans näst senaste bok, "*The Robots' Rebellion*", finns nu tillgänglig i svensk översättning under titeln "*Robotarnas uppror*" och kan av den som så önskar beställas från Foenix förlag i Skövde, Box 92085. De av Icke behandlade problemen har denna tidskrifts läsare också möjlighet att ta del av i en längre artikel i detta nummer.

Det har också visat sig, att den ombordtagne kontaktpersonen *Ante Jonsson*, som jag skrev en bok tillsammans med 1989, *Fantastiska Resor med UFO - besök hos utomjordiska civilisationer* (Zindermans förlag, Göteborg), har haft fler kontakter med sina rymdvänner. I en liten artikel redogör han här för något av det han vid ett återbesök på planeten *Prio* i stjärnbilden *Cetus* år 1994 fick reda på om ordningen i deras betydligt finare och bättre samhällen!

Även den märklige *Josef Östlund*, som tidigare omnämnts i UFO-Kontakt med anledning av hans minnen av tidigare liv, har skickat ett bidrag angående förutsägelser om framtiden. Annars fortsätter vi som vanligt med informationsservicen, i förhoppning om att de som sätter värde på tidskriften tar vara på alla möjligheter att rekommendera den till för vänner och bekanta!

SUNE HJORTH

Frigörelse ur andlig fångenskap

Enligt den intressanta boken *"Robotarnas uppror"* av den engelske författaren David Icke har stora delar av den jordiska mänskligheten ända sedan senatlantisk tid hållits nere i okunnighet och andlig fångenskap av olika makthavare. Från början kan det ha rört sig om negativa utomjordingar, senare om av dem utnyttjade präster, kungar och penningmagnater. Ända in i vår tid har dessutom det så kallade *Brödraskapet*, ett nätverk av hemliga sällskap, konspirerat för att lägga hela Jordens befolkning under sitt förslavande välde!

Enligt Icke är det stor risk för att vi håller på att förvandlas till osjälvständiga robotar, som aldrig ifrågasätter det etablerade systemet med dess enorma orättvisor och ständiga kriser och konflikter. Frågan är då, om vi bara kommer att låta problemen växa oss över huvudet, för att sedan tvingas in under den totalitära Nya världsordning, som konspiratörerna har i beredskap åt oss, eller om vi kommer att frigöra oss och revoltera mot denna kusliga utveckling!

De religiösa trosläroarna tycks alltid ha tjänat som ett effektivt instrument för att inge människorna känslor av litenhet och hjälplöshet inför högre makter. "Gudarna" var ju ingenting annat än mäktiga rymdvarelser, som kunde utföra märkliga ting med sina himmelsvagnar, instrument och personliga förmågor. *Herren, Israels Gud*, till exempel, kunde med sitt strålskepp hjälpa till med ett och annat, både vid uttåget ur Egypten och nedslaktningen av palestinierna vid erövringen av deras land.

Och stackars den som inte lydde hans befallningar! I det av Icke citerade 19. kapitlet av 2. Mosebok heter om Herrens nedstigning på berget Sinai: *"Ta er till vara för att stiga upp på berget eller röra vid dess fot! Var och en som rör vid berget skall straffas med döden. Men ingen hand må röra vid honom, utan han skall stenas eller skjutas ihjäl."* Gudomlig kärleksfullhet, inte sant? Själva nedstigningen i det utomjordiska strålskeppet på bergstoppen i öknen skildras därefter med stor åskådlighet:

"På tredje dagen, när det hade blivit morgon, började det dundra och blixtra, en tung molnsky kom över berget, och ett mycket starkt basunljud hördes. Och allt folk i lägret bävade... Och hela Sinai berg höljdes i rök, under det att Herren kom ned på det i eld. Och en rök steg upp därifrån, lik röken från en smältugn, och hela berget bävade våldsamt." Tydligt ville denne blodtörstige och maktlystne potentat kontrollera sitt utvalda egendomsfolk genom att injaga fruktan i det, för att sedan kunna utnyttja det för sina speciella syften.

Hela detta bibliska tjafs om Jehova tycks inte handla om något annat än en utomjordisk gangster, som tillsammans med en maffia av privilegierade kultreligiösa präster bearbetar en viss folkgrupp med hotelser om hemiska straff, om de sätter sig upp mot hans förbud eller inte följer hans påbud, omväxlande med att de lockas med löften om att få röva till sig andra folkgruppers land och egendom samt beröva dem liv och frihet. Det har i varje fall inte det ringaste att göra med vägledning till andlig utveckling i sanning, vetande, visdom och kärlek!

I själva verket kan väl de judiska prästernas ceremoniella och rituella förehavanden knappast betecknas som annat än ytterst barbariska. Till stor del utgjordes de ju av det mest inhumana slaktande av offerdjur, som befolkningen tvingades lämna ifrån sig som "försoning" för sina begångna "synder". De stackars lammen och kalvarna skulle prästerna sålunda överlämna åt en ångestfull död genom att skära halsen av dem, så att blodet sprutade. Det av brodermördaren kung Salomo byggda templet i Jerusalem kan nog bäst beskrivas som ett "religiöst" slakterhus!

Man behöver knappast bli förvånad över det oblidliga hat, som nämnda präster senare skulle lägga i dagen, när de dömde Mästaren från Nasaret till en grym död på korset, därför att han förkunnat en vis och människo-vänlig lära, som gick stick i stäv mot deras egen kultreligion och som utgjorde ett hot mot hela deras privilegierade samhällsställning och prestige. Men även denna fina lära skulle som bekant nära nog förvrängas och förfalskas till sin motsats av den kristna påvekyrkans prästerskap, som fick sitt trosmonopol i nära samarbete med den totalitära världsliga överheten. Sannolikt skedde detta i enlighet med planer utarbetade av det hemliga Brödraskapet, som i sin tur inspirerats i Lucifers anda av negativa utomjordingar. Vi bör då förstå, att Lucifer inte var någon ljusbringare utan tvärtom en mörkrets furste i ordets fullaste mening, i strid med ljusets, godhetens och kärlekens krafter!

Den så kallade kristendomen var i stort sett ett påhitt av den fariseiske fanatikern och mordgalningen *Saulus*, som efter sin "omvändelse" efter upplevelsen på vägen till Damaskus tog namnet *Paulus*. Han gjorde en kultfigur av den korsfäste, som han kallade "*Jesus Kristus*" och påstod vara Guds enfödde son. Denne skulle ha offrat sitt liv för att frälsa syndiga men omvända, döpta och troende människor från eviga straff i ett brinnande helvete. Den paulinska läran (i själva verket ett hopkok av judiska och hedniska dogmer och myter) gick också ut på att slaven skulle vara sin herre underdånig, liksom kvinnan sin man och undersåten den världsliga överheten.

Sedan paulinismen gjorts till statsreligion i det romerska riket, underbyggts med lämpliga redigeringar av "evangelie"-texterna och tvingats på allt fler människor med krigiskt våld, blev den katolska påvekyrkan ett oerhört effektivt medel i förtryckets och exploaterings tjänst. Åsikts- och yttrandefriheten undertrycktes helt, och de som inte ville acceptera de på kyrkomötena fastslagna trossatserna landsförvisades, kastades i fängelse eller avrättades. Under medeltiden och ända fram till 1700-talet antog åsiktsförföljelsen, tortyren och avrättningarna rent bestialiska former. Enligt Icke har Vatikanen under mycket lång tid troligen styrts av det hemliga Brödraskapet, varigenom otaliga krig kunnat framkallas och prelaterna kunnat berika sig genom överlämnandet av pengar och egendom till den allt fömognare kyrkan.

En sak som de dolda makthavarna tycks ha varit mycket angelägna att hindra oss få vetskap om, det är att vårt verkliga jag inte är den fysiska kropp som vi kan se med våra ögon, utan en mindre förtätad energiform på en högre vibrationsnivå, nämligen vår i kroppen inkarnerade ande. Den frigör sig efter kroppens död, för att så småningom inkarnera sig på nytt och utveckla sig vidare genom nya erfarenheter.

Läran om reinkarnationen bannlystes redan på 500-talet av kyrkans prelater, men även den moderna tidens vetenskapliga etablissemang har tagits i anspråk för att systematiskt förneka den. Folk som indoktrinerats till tron att en människa bara är ett stycke komplicerad materia i en biologisk engångs-process är nämligen lättare att manipulera än dem som tror på återfödelsen och alltså har ett längre och inte bara materialistiskt perspektiv på sitt jordiska liv. Eller riktigare sagt sina jordiska liv, eftersom vi har flera sådana både bakom oss och framför oss!

Under de senaste århundradena har den andliga utvecklingen tyvärr inte alls hållit jämna steg med den vetenskapliga, tekniska och industriella. Detta torde inte minst bero på att de materiella frukterna av dessa framsteg inte på långt när kommit alla medborgare till del, utan fördelats synnerligen orättvist och framför allt hamnat i händerna på ett fåtal finansmagnater, valutaspekulanter och börshajar. I det nuvarande roffarkapitalistiska systemet har penningmakten kommit att spela en allt större roll, speciellt på grund av det orättmätiga inflytande den ger åt dem som med massmedias hjälp kan styra åsiktsbildningen efter behag.

De hemliga sällskapen började bli en verklig maktfaktor redan på 1700-talet, då Illuminatorden grundades år 1776 av den jesuitutbildade teologen *Adam Weishaupt* i Bayern och finansierades av den första storbankiren av huset *Rothschild* i Frankfurt am Main. De dröjde inte många år, förrän illuminaterna hade fått de allra flesta frimurordnar under sin kontroll och kunde börja arbeta med den stora planen på att med penningmaktens hjälp erövra det totala världsherraväldet.

Tillkomsten av ett antal enorma privata förmögenheter i det "liberala" marknadssystemet (d.v.s. roffarkapitalismen) möjliggjordes inte bara genom utnyttjande av underbetald arbetskraft inom den alltmer utvidgade industrin utan framför allt genom spekulation, valutahandel och ränteutsugning. Den sistnämnda gick till på det sättet, att bankirerna skaffade sig kontroll över ett lands centralbank, med ensamrätt att tillverka vissa papperslappar, som kallas för sedlar och som av allmänheten godtogs som betalningsmedel för varor och tjänster av alla de slag. Nominella belopp av dessa sedlar lånades sedan ut till hela stater, som kanske behövde köpa vapen för att kunna slå ner "fiender" och lägga under sig lämpliga exploateringsobjekt, eller helt enkelt för att kunna försvara sig mot anfall. Den dryga räntan på statsskulden lastades därefter på skattebetalarna..

Genom detta smarta knep kunde långivarnas förmögenhet inte bara växa i det oändliga på medmänniskornas bekostnad, utan de kunde också utnyttja sin kontroll över valutan till att genom vissa manipulationer åstadkomma börskrascher, varigenom andra företag gick i konkurs och deras tillgångar kunde köpas upp för en spottstyver. Genom allt detta, plus möjligheten att köpa ännu billigare arbetskraft på grund av massarbetslösheten växte exploatörernas förmögenheter lavinartat.

Man kan nog utan någon som helst överdrift påstå, att den verkliga makten i allt fler stater vid slutet av 1700-talet låg i finansmagnaternas händer. Som den första storbankiren av huset Rothschild så precist uttryckte saken: "*Ge mig kontroll över en nations valuta, så spelar det ingen roll vem som stiftar lagarna!*" Denna makt utnyttjade finans- och frimurarmaffian bland annat till att mellan olika folkgrupper och stater uppamma religiösa och politiska motsättningar. Dessa ledde vanligtvis till förödande krig eller revolutioner, som långivarna och vapenhandlarna tjänade enorma pengar på, medan alla andra förlorade, många till och sitt eget liv.

Eftersom penningmaktens representanter fått allt större kontroll över massmedia liksom över politiken och det etablerade undervisningsväsendet, har de flesta människor i vår tid inte den blekaste aning om att praktiskt taget alla krig och revolutioner under de senaste århundradena målmedvetet anstiftats av konspiratörer bakom kulisserna. Så var det till exempel med den franska revolutionen 1789, det följande skräckväldet och napoleonskrigen, första och andra världskriget och den allt blodigare ryska revolutionen, som skulle resultera i ett ännu värre totalitärt skräckvälde. Hur många känner till, att kommunistiska gangsterledare som *Lenin*, *Trotsky* och *Stalin* i själva verket finansierades av den storfinans i väst, som de låtsades bekämpa?

Även det djupt orättfärdiga fredsdiktatet i Versailles 1919 framtvingades av den internationella finans- och frimurarmaffian. Dessutom finansierade den *Hitler* och hans rörelse samt den tyska återupprustningen efter den frammanipulerade ekonomiska krisen i början på 30-talet, för att man skulle bli säker på att ett nytt världskrig verkligen skulle inträffa. Att åtskilliga tiotals miljoner människor skulle få sätta livet till i krigets helvete spelade ingen som helst roll för de hänsynslösa och kallhamrade konspiratörerna!

Det andra världskriget, som enligt västpropagandan utkämpades "för att göra världen säker för demokrati", slutade som bekant med att en typ av totalitär regim i Europa ersattes med en annan, vilket av allt att döma också var de verkliga makthavarnas avsikt. Det framgår bland annat av det oreserverade stöd, som USA:s president *Franklin Roosevelt* lämnade till *Stalins* gangstervälde. Det rörde sig om oerhörda mängder av modern krigsmateriel, och han gick till och med så långt som att till den ryske diktatorn överlämna plan och material för framställning av den projekterade atombomben!

Intressant är att båda världskrigen tycks ha varit planerade av de hemliga sällskapen långt innan den österrikiske tronföljaren *Franz Ferdinand* mördades av de serbiska frimurarna i Sarajevo 1914. Enligt ett brev daterat den 15 augusti 1871 från den amerikanske illuminatledaren *Albert Pike* till den italienske ordensbrodern *Giuseppe Mazzini* skulle de uppammade motsättningarna mellan världens stormakter och inom dem fås att explodera i tre väldiga krig och revolutioner.

Som en följd av det första världskriget skulle de tre kejsardömena i Europa störtas och det ryska ersättas av en av illuminaterna kontrollerad, totalitär kommunistisk regim. Det andra världskriget skulle resultera i den ryska kommuniststatens expansion västerut i Europa, samtidigt som förutsättningar skapades för inrättande av en judisk stat i Palestina. De oundvikliga motsättningar, som härigenom skapades mellan judar och araber skulle så småningom leda till ett tredje världskrig och därefter till själva slutmålet, upprättandet av den totalitära världsregeringen. De tre revolutioner, som skulle hjälpa fram den här utvecklingen var den ryska, den kinesiska och den indokinesiska.

Hur lätt de konspirerande finansmagnaterna med pengarnas, pressorganens och de hemliga sällskapens hjälp kan åstadkomma konflikter och krig människor emellan, visade sig redan i det blodiga amerikanska inbördeskriget på 1860-talet. Enligt *James Reeves*, författare till boken "*The Rothschilds, the Financial Rulers of Nations*" beslöt det internationella banksyndikatet vid ett möte i London 1857, att utnyttja den allt mer aktuella tvistefrågan om negerslaveriet till att splittra USA i två delar genom att hetsa sydstaterna till utträde ur unionen och krig mot nordstaterna.

Eftersom krig är kostsamma, ville man tydligen tvinga båda regeringarna att låna upp massor med pengar för att finansiera dem. Sådana pengar kunde tillhandahållas i obegränsade mängder, om det upprättades en av storbankirerna ägd eller kontrollerad centralbank med rätt att utge egen valuta. Pengarna (d.v.s. de som betalningsmedel statligt auktoriserade papperslapparna) skulle givetvis lånas ut mot en ordentligt tilltagen ränta på skattebetalarnas bekostnad, så att bankirernas aktieinnehav och förmögenhet och därmed deras makt över stat och samhälle kunde växa i det oändliga.

För att påverka opinionen i sydstaterna med deras inflytelserika slavägare bildades ett hemligt sällskap kallat *"The Knights of the Golden Circle"*, och det dröjde inte länge förrän elva sydstater hade utträtt ur unionen och börjat krig genom eldgivning mot unionsfästningen Fort Sumter i South Carolina den 12 april 1861. Nordstaternas president *Abraham Lincoln*, som vunnit det gemensamma presidentvalet föregående år, meddelade det amerikanska folket, att kriget var ett resultat av konspiratoriska krafter verksamhet i södern.

Redan mindre än två år efter krigsutbrottet, den 25 februari 1863, godkände kongressen mot presidentens vilja en lag som auktoriserade en privatägd centralbank med rätt att utge sedlar som sedan kunde lånas till regeringen mot ränta. Den kloke Lincoln varnade då än en gång det amerikanska folket: *"Penningmakten plundrar nationen i fredstid och konspirerar mot den i olyckstider. Den är mer despotisk än monarkin, fräckare än självhärskardömet och mer egoistisk än byråkratin. I en nära framtid ser jag en kris närma sig som oroar mig och får mig att darra för mitt lands säkerhet. Privata bolag har upphöjts på tronen, en tid av korruption kommer att följa, och penningmakten i landet kommer att söka förlänga sitt välde genom att utnyttja folks fördomar, ända till dess att allt välstånd hamnat i händerna på ett fåtal och republiken har förstörts."*

Men på den internationella finansmaffians sida var belåtenheten desto större. Några månader efter lagens godkännande skrev det allsmäktiga huset Rothschilds bank i London till en bankirfirma i New York: *"Det lilla fåtal som förstår hur systemet fungerar kommer antingen att vara så intresserad av de profiter det ger eller så beroende av dess gunst, att de inte kommer att motsätta sig det. Den stora massan av människor, som inte har intellektuella förutsättningar att begripa, vilka oerhörda fördelar som kapitalet inhöstar av systemet, kommer för sin del att bära sin börda utan att klaga, och kanske utan att ens misstänka, att systemet går direkt emot deras intressen."*

För sitt motstånd mot bankiraffian fick Lincoln betala med sitt eget liv. Endast fem dagar efter inbördeskrigets avslutande genom sydstatsarméns kapitulation i Virginia nedsköts den amerikanske presidenten av *John Wilkes Booth* med berätt mod under bevistandet av en teaterföreställning.

Mördaren visade sig ha förbindelser i vissa frimurarkretsar. I hans koffert påträffades senare ett kodat meddelande, och nyckeln till chifferkoden upptäcktes vara i besittning av en agent för huset Rothschild, *Judah P. Benjamin*, som hade haft flera nyckelbefattningar hos sydstaterna under inbördeskriget. Cirka hundra år senare skulle en annan amerikansk president, *John F. Kennedy*, mördas på liknande sätt och förmodligen också av liknande skäl!

En av de största myterna, som det jordiska människosläktet har gått på, är att politikerna har makt. Det är helt enkelt inte sant, skriver David Icke i den nämnda boken, *"Robotarnas uppror"*. Deras enda makt ligger i att de kan inbilla oengagerade och av massmedia indoktrinerade människor att de har den. De etablerade politikerna är lika mycket offer för det vanvettiga systemet som deras väljare, de är bara pjäser som flyttas omkring på schackbrädet av Brödraskapet. Först när allmänheten väl en gång har genomskådat bluffen och revolterat, kan den nuvarande ordningen ersättas med någonting bättre.

Ett helt nytt sätt att tänka hos både folkvalda och väljare är en väsentlig förutsättning för den nödvändiga andliga frigörelsen. De förstnämnda måste lära sig inse, att de är valda för att tjäna folkets intressen och behov, inte partiets eller sina egna. Det är ett hån mot allt vad demokrati heter, att de skall låta sig utnyttjas till att allt blint rösta efter inkompetenta eller korrumperade partipampars direktiv i stället för att använda sitt eget omdöme, om de nu har något. På samma sätt måste de vanliga medborgarna ta ansvar för att bilda sig en egen uppfattning om samhällsproblemen och göra den gällande i lokala sammanhang i stället för att låta sig dirigeras av propaganda och överlåta beslutsfattandet åt avlägsna makthavare.

I USA har det under hela vårt århundrade funnits en stark tendens till centralisering av beslutsfattandet genom att lägga allt fler maktbefogenheter i presidentens händer, precis som vid en kupp i kongressen den 23 december 1913 rätten att utge landets valuta i strid med den ursprungliga konstitutionen överlämnades till en privatägd centralbank, dold under beteckningen *Federal Reserve System*. År 1935 antogs en lag, som gav presidenten extraordinära befogenheter att vidta åtgärder "för att bemästra en krissituation". När helst han bedömde, att det förelåg en situation av ökad internationell spänning eller ekonomisk kris, kunde han egenmäktigt besluta om en rad extraordinära åtgärder.

Den här lagen aktualiserades år 1978, då president *Jimmy Carter* på uppmaning av sin "rådgivare för den nationella säkerheten", *Zbigniew Brzezinski* (finansmagnaten *David Rockefeller's* agent), genom en icke grundlagsenlig presidentorder inrättade en speciell organisation för krissituationer, kallad *FEMA* (*Federal Emergency Management Agency*). Denna var som skraddarsydd för den folkvalde presidentens totalitära maktövertagande vid lämpligt tillfälle. FEMA har sålunda behörighet att ta över media, transportväsende, kraftindustrier och livsmedelsproduktion, omflytta miljontals arbetare och uppbåda folk i arbetsbrigader under regeringens uppsikt!

Riktlinjerna för den kommande centraliserade och totalitära staten hade *Brzezinski* redan 1970 skisserat i sin bok om "*The Technotronic Era*", en tidsålder, där makthavarnas möjligheter att kontrollera den enskilde individen skulle komma att stegras avsevärt: "*Det blir snart möjligt att utöva en nästan ständig kontroll över varje medborgare och hålla aktuella register över dem, innehållande även de mest personliga detaljer om deras hälsa och uppträdande, förutom sedvanliga data. Dessa uppgifter kommer att omedelbart bli åtkomliga för myndigheterna.*" I Europaunionens huvudstad Bryssel finns nu en jättedator, känd under det franska namnet "*la Bête*" ("*Vildjuret*") eller kodnumret "*666*", med kapacitet att lagra data av den ovan nämnda typen för inte bara alla Europas utan hela världens invånare!

Hela denna kusliga centraliseringstendens i riktning mot den totalitära världsstaten visar hur fundamentalt viktigt det är, att vi tankemässigt inriktar oss på att slå vakt om den lokala självständigheten, på att föra ner det primära politiska beslutsfattandet på den lokala nivån, samtidigt som givetvis samarbete skall ske på allt större och vidare nivåer, nationella, kontinentala och globala, för att tillgodose gemensamma intressen och behov i överensstämmelse med folkrätten och Skapelsens lagar.

Det internationella samarbetet måste dock bygga att vederbörande parter hyllar samma frihetliga och demokratiska principer. Det nuvarande FN måste därför betraktas som en suspekt organisation, eftersom den bland sina medlemmar - även sådana med vetorätt i Säkerhetsrådet - har totalitära stater som den kinesiska kommunistdiktaturen. Egentligen är det förstås inte särskilt förvånande, om man vet att Nationernas Förbund och Förenta Nationerna båda var skapelser av den finans- och frimurarmaffia, som avsåg att upprätta en totalitär Ny världsordning!

Det är tänkandet, som är så viktigt för oss kosmiska varelser, eftersom det formar vår värld. Med positiva tankar kan vi göra Jorden till vårt gemensamma paradys, med negativa till ett helvete. De mer upplysta kan vägleda de okunniga och hjälpa dem till förståelse och insikt i stället för att bedraga och utnyttja dem. I ljuset av kunskap om orsaker och verkningar och med hjälp av en konstruktiv fantasi kan så alla hjälpas åt med att efter måttet av vars och ens förmåga skapa harmoniska och välmående samhällen, där det är en fröjd att leva.

Våra välsinnade rymdvänner vill hjälpa oss att uppnå sådana samhällen på Jorden, och de har tydligen redan gjort en del både genom kanaliseringar via mottagliga medier och genom överföring av information vid fysiska sammanträffanden med enstaka utvalda kontaktpersoner. I *David Ickes* bok påstås också, att vissa rymdmänniskor frivilligt inkarnerat sig på vår planet i syfte att göra en insats för vårt släktes frigörelse från de negativa tankemönster som vi programmerats med. De har, menar han, hängett sig åt uppgiften att återställa harmonin och hjälpa Jorden att återförenas sig med den galaktiska och universella familjen.

Detta kommer mig att tänka på ett budskap, som år 1986 i månaden augusti kunde fotograferas från luften på ett sädesfält i södra England. Där stod med drygt 36 meter höga bokstäver: "*WE ARE NOT ALONE*". "*Vi är inte ensamma*" är kanske just det trösterika budskap, som vi behöver i vår nuvarande något besvärliga situation på den här planeten!

Visst finns det fortfarande negativa utomjordingar som vill att jordmänniskorna skall hållas i andlig fångenskap och okunnighet om sin egen sanna natur och oändliga potential att höja sin medvetenhetsnivå. Men mot dem står ett mycket större och starkare galaktiskt förbund, som arbetar för vår mänsklighets positiva utveckling, och de kommer enligt uppgift att mer och mer få övertaget inom den Nya tidsålder, som vi håller på att inträda i.

Självfallet kommer den andliga frigörelsen inte att ske utan vedermödor, men de kan minskas i samma mån som fler och fler öppnar sina sinnen och börjar tänka i andra och mera positiva banor. Då dröjer det inte länge, förrän fängelseportarna öppnas, och den jordiska mänskligheten förvandlas till en gemenskap av verkligt fria varelser!

SUNE HJORTH

Ante Jonsson:

Återbesök på rymd-vännernas hemplanet

När jag ännu en gång kom till mina rymdvänners hemplanet (*Prio* i stjärnbilden *Cetus*) i slutet av oktober 1994, mötte mig ett stort lugn. Allting verkade så ofattbart, att jag knappt kunde fatta det var sant, men måste ju tro sina egna ögon, och jag kan inte heller betvivla, vad jag fick mig berättat om samhällsordningen i deras fantastiska värld.

Så vitt jag kunde förstå, är de här människorna medborgare i relativt självständiga kommuner med ett begränsat antal invånare. De bor i fina familjebostäder i dalgångar mellan bergen, runt omkring en stadskärna, omgiven av en ringmur. Där innanför är byggnaderna placerade efter ett visst mönster, och det rör sig om affärsbyggnader, restauranger, kontor till industrier belägna längre ut, administrationsbyggnader med mera.

Vid ett samtal med en affärsinnehavare i detta innerområde fick jag veta, att det inte existerade några pengar i form av sedlar och mynt i deras samhälle. Betalningar för köpta varor skedde i form av debiteringar på det personliga tidskontot över utfört arbete. Produktionsmedel och affärsföretag (som till exempel hans egen rörelse) var samhällsmedborgarnas gemensamma egendom. För att fylla butiken med de varor, som kommunens invånare hade behov av, anlidade han olika leverantörer, som krediterades med en rimlig andel, låt oss säga 50 % av försäljningspriset i butiken. Av återstoden kunde affärsinnehavaren behålla 25 %, medan 75 % delades upp på kommunens invånare.

Kommunen var till stor del självförsörjande, men det som inte odlades eller tillverkades på platsen kunde man byta till sig från andra kommuner. Inköpen i butiken gick så till, att kunden stack in ett slags kontokort i en springa, så att beloppet registrerades, innan han lämnade köpcentret. Några butiksstöder hade inte förekommit på tusentals år, eftersom ingen behövde sakna något, fick jag veta. Överhuvudtaget var kriminalitet ett praktiskt taget okänt begrepp.

Om någon skulle hitta ett borttappat föremål, lämnades det in på ett ställe, där föremålet kunde registreras. En avbildning av det kunde sedan sändas ut via ett slags datanät, och sedan var det bara för ägaren att uppsöka centralen och avhämta sin egendom. Om det försvunna föremålet inte skulle återfinnas, kunde ägaren helt enkelt få ut en ny sak, om han hade behov av det. Annars existerade inte något försäkringssystem, eftersom alla medborgare har vad de behöver och ingen lider av samma sjukliga habegär som här på Jorden.

Min sagesman berättade, att de hade studerat vårt levnadssätt i många år och förstått att vi går mot vår egen undergång, liksom vi gjorde för åtskilliga tusentals år sedan, då två stora kontinenter försvann ner i havet. Det berodde på vår egen dumhet. På den ena kontinenten fanns något som saknades på den andra, och till slut fick avundsjukan och habegäret ett så starkt fotfäste, att det slutade med en katastrof.

Nu håller precis samma sak på att hända igen, framhöll mannen jag talade med. Kampen om makt och pengar sätter sin prägel på hela vår tillvaro. Men ändå är det bara några få procent av Jordens befolkning som har denna makt och dessa pengar, det stora flertalet får inte ens sina berättigade behov tillgodosedda. Hur kan vi då vara så flata, att vi finner oss i dessa orättvisa privilegier åt ett fåtal, när det bara leder direkt mot undergången?

I de flesta riken på Jorden vet de styrande om, vart det bär hän, men de säger ingenting till de övriga invånarna, på grund av det kaos som skulle uppstå. Regeringar och högt uppsatta personer med familjer har ställt i ordning åt sig hemliga underjordiska anläggningar, där de i en kris-situation kan hålla sig undan i många år och överleva. Men vi vanliga medborgare har ingenstans att ta vägen, det är skillnaden.

Jag fick också veta, hur förundrade de är över att vi inte behandlar våra sjuka och gamla bättre än vi gör, trots att det är de äldre som byggt upp våra samhällen. Om en äldre person i deras samhälle mot förmodan skulle bli sjuk eller inte kunna ta vara på sig själv, då får vederbörande givetvis den behövliga hjälpen och vården av samhället där han eller hon bor. All sådan hjälp är dessutom kostnadsfri, men samtidigt skall det väl sägas, att vårdfall av det slaget inte är så ofta förekommande.

ANTE JONSSON

Möten med rymdfolk

Även vanliga reslystna turister, som färdas i andra världsdelar, kan helt oväntat stöta på människor från den yttre rymden. Så skedde exempelvis i början på året 1975 med den 35-åriga tyskan **Else Schröder**, när hon med ryggsäcken var på väg genom en öken i Pakistan och hade slagit upp sitt enmanstält i en liten oas.

Omkring klockan sju på morgonen vaknar Else av ett märkvärdigt ljud därutanför någonstans. När hon kravlat sig ut, visar det sig att ljudet kommer från andra sidan av en sandbank i närheten. Hon går över sandbanken, och vad får hon se? Jo, en kvinna i hennes egen ålder, klädd i en åtsittande, pärlgrå dräkt, arbetande med en självdriven, för hand manövrerad grävmaskin, som hela tiden kastar upp sand bakåt. Och ett stycke längre bort svävar ljudlöst en sorts rund flygfarkost alldeles ovanför markytan!

När Else frågar kvinnan vad hon håller på med, blir svaret att hon letar efter något som har fallit ner där och som hon nu försöker gräva fram. Efter några minuter lyckas hon verkligen med sitt uppsåt och får fram ett mycket märkligt föremål, en spiralformad cylinder. Hon tar upp den med sina händer, bär den bort till flygfarkosten och lyfter in den där.

När kvinnan tagit sig upp i farkosten, tar Else mod till sig och presenterar sig själv. Hon frågar, om den andra bor någonstans i närheten. Den främmande kvinnan ler och svarar, att hon kommer mycket långt bort ifrån, och att hon heter **Semjase**. Men nu måste hon tyvärr ge sig av. Den egendomliga flygfarkosten stiger rätt upp i luften, står stilla ett ögonblick och försvinner så raskt utom synhåll. När Else någon tid senare kommit till Turkiet, skrev hon ett brev om händelsen till en tysk ufolog, och så småningom hamnade en kopia av det hos **Eduard Meier**.

När Semjase den 17 juli samma år tog med Eduard på hans oerhört märkliga långresa genom vårt universum, berättade han om brevkopian och frågade, om hon kan förklara det hela för honom. Semjase log lite skälmskt och svarade, att det kunde hon visst det. Hon hade nämligen grävt upp en projektil för tidsresor och tog fram det spiralformade föremålet, som hon visade för honom.

Det framkom slutligen, att huvudsyftet med hela denna resa var att lämna tillbaka tidsprojektilen till väninnan **Asket** i DAL-universum, och vid detta möte fick Eduard faktiskt närmare besked om vad föremålet tjänade för syfte. Sedan några år tillbaka hade Askets folk börjat experimentera med en ny teknik för tidsresor. Den gick ut på att färdas i tiden och rummet över ofantliga avstånd, och det till och med över ett universums gräns, utan att därvid behöva krångla med öppandet av en barriär.

För detta ändamål hade de utvecklat små spiralformade tidsprojektiler, som de tills vidare transmitterade från det ena nuet till det andra och från sitt parallelluniversum in i vårt. Några år tidigare hade en tidsprojektil transmitterats till Jorden utan att där kunna återfinnas på grund av ett litet fel i tidsberäkningen. Projektilen hade därigenom landat några tusen kilometer för långt åt öster på grund av Jordens rotation. Till slut hade de kommit på felet och räknat ut var projektilen fanns någonstans. Detta var alltså bakgrunden till Else Schröders märkliga upplevelse.

En annan tysk turist på en främmande kontinent, **Horst Fenner**, hade hamnat i Sydamerika, då han nyårsdagens morgon 1976 upplevde den märkligaste händelsen i sitt liv, ett möte och längre samtal med inte mindre än två människor på besök från rymden!

Strax efter det att han hade stigit upp vid femtiden, kunde han knappt tro sina ögon, när han på den bolivianska morgonhimlen såg en ljudlöst svävande farkost av egendomligt slag. Han hade väl hört talas om så kallade flygande tefat, men aldrig trott att de existerade eller att han själv skulle få se något. Sådant var ju bara fantasier och påhitt av överspända personer.

Den här farkosten flög emellertid allt lägre ner och landade någonstans i skogslandet inte långt från honom. Han beslöt därför att se närmare efter, tog ut kompassriktningen och gav sig iväg med sin packning. Efter en halvtimmes vandring i det skogiga landskapet fick han så plötsligt i en glänta se ett stort, runt metalliskt föremål, c:a 15 meter i diameter, sväva någon meter ovanför marken, utan att ge ett ljud ifrån sig!

Som förstenad blev han stående ett tjugotal meter från den svävande farkosten och stirrade på den. Efter en stund märkte han att någon lätt rörde vid hans arm. Bredvid honom stod två ljushåriga män i något slags silverfärgade rymddräkter.

De hade inga hjälmar på sig, men vid deras dräkter var fästade några små apparater av olika form. Männen såg inte alls otrevliga ut och log tvärtom vänligt mot honom. Plötsligt blev han tilltalad av först den ene och sedan den andre, men på ett språk som han inte förstod. Det hade en melodisk och sympatisk klang, så därför blev han inte rädd, när de tog honom i var sin arm och ledde honom en bit fram mot det flygande tefatet. Framför detsamma hade de bland annat ställt upp några slags fätöljer, och i dem satte de sig ner alla tre.

Vänligt leende började en av männen tilltala honom på nytt, men fortfarande på ett språk som han inte förstod. Då tog Horst själv till orda, först på spanska, sedan på engelska och slutligen på tyska, men med negativt resultat. Då riktades än en gång några ord till honom, samtidigt som den talande fingrade på en liten apparat, som han hade vid bältet om midjan. Nu förändrades talet plötsligt, och det hördes ord på spanska, sedan på franska och till slut på tyska.

Männen måste ha märkt, att Horst sken upp, när han hörde det senare språket, för nu fortsatte de på tyska. Deras första ord lät så här: *"Nu kan vi prata med varandra med hjälp av våra språkomvandlare. Välkommen, och var inte rädd! Vi har kommit i fredliga avsikter, och vi kommer att skiljas som vänner."*

Sedan frågade männen, om han kunde hålla hela deras samtal i minnet, för de tänkte förklara ett och annat för honom. Horst svarade jakande, men tillade att han gärna skulle vilja stenografera ner samtalet, om det gick för sig. Jo visst, det gick alldeles utmärkt, fick han veta. Han tog då fram ett stenogramblock och en blyertspenna och började ordagrannt skriva ner allt som sades.

De båda männen presenterade sig som **Kohun** och **Athar**, och sade att de inte var från den här världen. De hade kommit från stjärnorna, närmare bestämt från stjärnan **Proxima Centauri**, som ligger 50.000 miljarder kilometer bort. På Horsts fråga, vad de gör här på Jorden svarade Kohun, att de följde händelsernas gång här. *"Tyvärr ligger människorna långt efter oss i sin utveckling på grund av religiösa irrläror och politiska intriger. Jordmänniskorna skulle kunna ställa till med mycket elände genom sin felaktiga utveckling och somligas maktlystnad, så att till och med avlägsna stjärnsystem kan drabbas."*

På Horsts fråga, vad de båda skulle uträtta om allt skulle gå på tok, svarade Kohun, att de inte var ensamma. Förutom besökarna från Centaurus fanns det flera andra rymdraser på Jorden. Det var bara det, att de kom från system, som låg vida längre bort än deras.

Men vad skulle de då ta sig till mot den felaktiga utvecklingen på Jorden, de kunde väl inte ändra på allt med våld? Nej, de tänkte då rakt inte företa sig något mot Jorden - och absolut inte med våld - det hade de inte rätt till. Men de hade många vänner på Jorden, vilka de stod i kontakt med, och som enligt deras anvisningar arbetade med fredliga medel för alla jordmänniskors bästa. Dessa kontaktpersoner spred kunskapen om deras existens och deras uppgift, även om de falskeligen blev beskyllda för lögn och bedrägeri. Bland de goda kontaktpersonerna hade ju också skojare nästlat sig in.

Särskilt den viktigaste av alla kontaktpersonerna, en mycket värdefull, cirka 40-årig man i Schweiz, som utbildats till den nya tidsålderns profet, med uppgift att sprida den sanna läran om anden, hade utsatts för många personliga angrepp. Men han hade i samarbete med rymdraser från bland annat **Plejaderna** fått den här läran förmedlad till sig från de högsta andenivåerna. Det var rymdfolket från Plejaderna, som ansvarade för de högsta och viktigaste uppgifterna på Jorden, för de var avkomlingar till samma förfäder som jordmänniskornas. De hade tre olika baser på Jorden under ledning av en kommandant som hette **Quetzal**, och denne hade en kvinnlig ställföreträdare, som hette **Semjase**, dotter till kommandanten på den plejadiska rymdflottan.

Sammanlagt var sex olika rymdraser stationerade på Jorden. Det fanns också ett par mycket små baser på Venus och Mars, som i likhet med övriga planeter i solsystemet utom Jorden var absolut obeboeliga. Horst fick vidare veta, att deras farkoster kallades för strålskepp. Han tillfrågades så, om han ville ta på sig uppgiften att skriva något om deras existens och framträda offentligt som deras kontaktperson. Det ville han nu inte, men lovade att eventuellt vidarebefordra sin skriftliga redogörelse för detta kontaktmöte, som nu avslutades med ett vänskapligt farväl. Han skrev också ett brev om saken till vänner i Tyskland, som i sin tur sände kopior av brevet, bland annat till Eduard Meier i Schweiz. Det kan väl knappast råda något tvivel om att brevets innehåll ytterligare bidrar till att stärka den sistnämndes trovärdighet!

SUNE HJORTH

Josef Östlund:

Att förutsäga framtiden

Under historiens gång har det framträtt profeter med förmåga att förutsäga, vad framtiden skulle bära i sitt sköte. De omtalade vad foljden skulle bli, om människorna inte gjorde bättring och ändrade det oansvariga liv de levde mot naturens lagar. Endast då skulle man kunna undgå det framtida öde, som väntade. Förutsagda vedermödor är således inte någon "straffdom" från någon "Gud" eller annan potentat, utan helt enkelt Naturens egen lag, som slår emot människorna själva.

Se på dagens händelser, som det även har profeterats om! Vi förstör luften, vattnet och själva jorden omkring oss. Vad händer? Jo, Naturen kommer att själv döma våra gärningar. Med våra kärnvapensprängningar och utsläpp i atmosfären förstör vi ozonskiktet, som skyddar oss för Solens skadliga ultraviolettera strålning. Utsläppen från den enorma energiomvandlingen av oljan som vi exploaterar förorenar luften. Med en hänsynslös avverkning skövlar vi skogen, som skall ge oss syre och byggmaterial till våra bostäder. Vi förstör våra vattendrag med giftiga utsläpp från den osunda föda vi intar, när vi slaktar och äter upp djuren. Allt detta är mot Naturens och Skapelsens lagar, därför slår Naturen tillbaka.

Redan om vi gick över till en vegetarisk livsföring och slutade med att årligen slakta och äta drygt fem miljarder djur, skulle vi bli betydligt friskare. Om vi dessutom upphörde med att producera en massa förgiftande mediciner, skulle sjukdomarna snart försvinna från Jordens yta. Den energi vi behöver skulle vi kunna hämta från Solen, rymden, vattnet och Jordens innandöme. I stället för konstgödning kunde vi kompostera naturligt avfall. Klimatet skulle ändra sig och bli paradisiskt. Med en vegetarisk livsföring skulle vi bli överens med Skapelsen-Naturen. Krigen skulle upphöra, och vi skulle resonera och samarbeta med varandra Jorden runt.

Profetiska förutsägelser om händelser i vår egen tid gjordes redan för bortåt 2000 år sedan av Johannes Döparen, innan han halshöggs, och av Mästaren från Nasaret, innan han korsfästes.

Enligt den i vår tid upptäckta men fortfarande rätt så okända skriften "Mästarens lära och liv" (nu tillgänglig i svensk översättning av Sune Hjorth, Sundsvall) gjorde Johannes bl.a. följande uttalande vid floden Jordan inför en åhörarskara av fariséer och sadduceer: *"Ni huggormars avföda, om två gånger tusen år kommer ni och era efterkommande, som sprider falska läror i ert högmod och av maktbegär och vinningslystnad, att avslöjas som lögnare! Så blir det, när mänskligheten börjar få kunskaper och man skrattar åt era falska läror och finner sanningen. När människorna bygger de vinande ljusen och eldvagnarna, som de kan fara ut i rymden med, liksom Gud och hans himmelssöner. De som lärde oss visdom och kunskap om Skapelsen och rådde oss att följa Naturens lagar och leva efter dem."*

En liknande förutsägelse gjorde profeten från Nasaret enligt den upptäckta skriften vid ett besök i sin hemstad, där han för övrigt inte blev väl mottagen: *"En profet blir aldrig någonstans så ringaktad som i sin hemstad och i sitt eget hem. Det kommer att besanna sig i all framtid och så länge människan är oupplyst och förslavad genom falska läror. Det kommer således att besanna sig om två gånger tusen år, när människan har blivit vetande och tänkande och när min verkliga lära på nytt kommer i dagen, i oförfalskat skick."*

Den nye profeten i en avlägsen framtid kommer inte att ha så stor kraft och makt över det onda och över sjukdomarna, men hans vetande blir som mitt, och hans klarläggande av min verkliga lära kommer att skaka hela världen i sina grundvalar. På hans tid kommer nämligen världen att vara översvämmad med förfalskningar av min lära och människor förslavade genom dödsbringande, vanvettiga kulter. Det kommer att vara den tid, då krig från rymden börjar hota och många nya gudar söker göra sig till Jordens herrar."

Det ska jag säga er, att den nye profeten kommer inte bara att förföljas av ett låtsasfolk, som det har skett med mig. Han kommer också att förföljas av hela världen och av olika vanvettiga kulter, som många falska profeter har hittat på. Redan innan de två gånger tusen åren har gått, kommer den nye profeten att lägga fram min lära oförfalskad i små grupper, liksom jag i en liten grupp undervisar mina förtrogna och lärjungar om visdom och sanning och Andens och Skapelsens lagar. "

Sedan den korsfäste, vars verkliga namn inte var Jesus utan Immanuel, efter nertagningen från korset hade återställts med hjälp av läkande salvor och örter, förnyade han några månader senare sin profetia i ett avskedstal till sina lärjungar, varefter han hämtades upp i ett strålskepp för att därifrån transporteras vidare. I sitt tal framhöll han bland annat: *"Inom två gånger tusen år kommer min lära att oförfalskad förkunnas på nytt, när människan har blivit vetande och en ny tidsålder varslar om stora omvälvningar. I stjärnorna står det skrivet, att de som håller jämna steg med den nya tidsåldern kommer att bli stora omvälvare, och några speciella personer blir de nya förkunnarna av min lära, som de kommer att göra känd i oförfalskad form och med stort personligt mod."*

När han så talade till dem, hördes ett dån och ett stort ljus kom ner från himlen. Inte långt ifrån dem landade ljuset, och det glittrade av metall i det. Nu talade Immanuel inte längre utan gick bort till det metalliska ljuset och steg in i det. Runt omkring det uppstod en molnsky, och än en gång hördes ett dån, när ljuset steg upp mot himlen."

Profetisk förmåga att förutsäga framtiden hade sålunda den korsfäste Mästaren från Nasaret enligt den här skriften i riklig mängd, även om denna förmåga inte gjorde honom mera övernaturligt "gudomlig" än andra människor. Allting har sin naturliga förklaring, även om de flesta av oss ännu inte utvecklats tillräckligt för att förstå hur det hela fungerar.

Efter två års vistelse i staden Damaskus fortsatte Immanuel till Indien, där han både bildade familj och fortsatte att förkunna sin lära för andra åhörare. Med sig på färden hade han sin skrivkunnige lärjunge Judas Iskariot, som anförtröddes det viktiga uppdraget att skriva ner den sanna berättelsen om Mästarens lära och liv.

Efter Immanuelns död vid 112 års ålder i staden Srinagar i Kashmir, fördes den här citerade skriften tillbaka till Jerusalem av en son till honom vid namn Josef, och det i två uppsättningar av arameiska bokrullar. Originalskriften gömdes undan i den klippgrav, där den upptäcktes år 1963 av en libanesisk präst och översattes till tyska, medan en kopia hamnade i händerna på de av Paulus inspirerade ledarna för den "kristna" församlingen i Jerusalem. Dessa förfalskade skriften till "Evangeliet enligt Matteus", där mycket av profetiorna redigerades bort. Förutsägelser om framtiden är tydligen inte så välsedda på vissa håll, särskilt inte om de skall spridas till en bredare allmänhet!

JOSEF ÖSTLUND

Min senaste bok **Rymdmänniskor på Jorden** handlar om den av makthavarna mörklagda utomjordiska närvaron på vår planet, sedd ur ett historiskt perspektiv. De plejadiska rymdvännernas beskrivning av sina nuvarande fina samhällen återges mot bakgrunden av missförhållandena i våra egna på grund maktbegär och vinningslystnad. Att Gamla testamentets "gud" var en härsklysten potentat från en plejadisk utbrytargrupp påpekas också, liksom att den korsfäste profeten från Nasaret var son till en plejadier i huvudgruppen!

Den i Nya testamentet nedsvärtade men faktiskt trofaste lärjungen Judas Iskariots berättelse om **Mästarens lära och liv**, en skrift som upptäckts i vår tid och av mig i andra hand översatts till svenska, utgjorde enligt professor James Deardorff förlagan till Bibelns förfalskade "Evangelium enligt Matteus". Den sensationella skriften finns fortfarande tillgänglig i ett antal exemplar.

Vardera boken kan beställas genom insättning av respektive 160 kr. och 120 kr. på mitt postgirokonto **10 07 85 - 5**.

SUNE HJORTH

SVERIGES UFO- FÖRBUND

I styrelsen:

Sune Hjorth (ordf)

Ivan Jonsson (sekr)

Olof Andersson (kassör)

UFO-KONTAKT

Kvartalstidskrift för studium av fakta angående utomjordiska flygande objekt samt främmande civilisationers närvaro på Jorden både förr och nu, organ för Sveriges UFO-förbund (SUFO).

ISSN 1103-6842

Redaktör och ansvarig utgivare är Sune Hjorth, Box 46, 851 02 Sundsvall, telefon och fax 060-61 33 24.

Prenumerationsavgift: 120 kr (övrige Norden 140 kr).

Postgiro: 634 84 27 - 3 (Sveriges UFO-förbund).

Årgångarna -92,-93,-94,-95 och -96 kan rekvireras för respektive 50, 60, 70, 80 och 90 kr. per årgång.